РЕШЕНИЕ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) 2020/1105 НА СЪВЕТА

от 24 юли 2020 година

за изменение на Решение за изпълнение (ЕС) 2017/784 за даване на разрешение на Италианската република да прилага специална мярка за дерогация от членове 206 и 226 от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност ([1]), и по-специално член 395, параграф 1 от нея,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като има предвид, че:

(1) С Решение за изпълнение (ЕС) 2015/1401 на Съвета ([2]) на Италия беше дадено разрешение до 31 декември 2017 г. да изисква данъкът върху добавената стойност (ДДС), дължим за доставките за органите на публична власт, да се плаща от тези органи по отделна блокирана банкова сметка на данъчните органи. Тази специална мярка представляваше дерогация от членове 206 и 226 от Директива 2006/112/ЕО по отношение на правилата за плащане на ДДС и за фактуриране.

(2) С Решение за изпълнение (ЕС) 2017/784 на Съвета ([3]) на Италия беше разрешено да прилага специалната мярка до 30 юни 2020 г. и обхватът на същата специална мярка беше разширен, като в него бяха включени доставките за определени дружества, контролирани от централни и местни органи на публична власт, както и за дружествата, чиито ценни книжа са допуснати до търговия на борсата, включени в индекса Financial Times Stock Exchange Milano Indice di Borsa („FTSE MIB“).

(3) С писмо, заведено в Комисията на 4 декември 2019 г., Италия поиска разрешението за прилагането на специалната мярка да бъде удължено до 31 декември 2023 г., а обхватът на специалната мярка да бъде ограничен само до доставките на стоки и услуги за органи на публична власт. С писмо, заведено в Комисията на 27 март 2020 г., Италия промени искането си, за да може исканото удължение да бъде с обхват, еднакъв с този на разрешението, дадено с Решение за изпълнение (ЕС) 2017/784.

(4) С писмо от 5 май 2020 г. Комисията информира останалите държави членки за искането, отправено от Италия. С писмо от 6 май 2020 г. Комисията уведоми Италия, че разполага с пълната информация, необходима за разглеждане на искането.

(5) Специалната мярка е част от пакет от мерки, въведени от Италия за борба с данъчните измами и отклонението от данъчно облагане. Този пакет от мерки, включително задължение за електронно фактуриране, разрешено с Решение за изпълнение (ЕС) 2018/593 на Съвета ([4]), заменя други мерки за контрол и дава възможност на данъчните органи на Италия да извършват кръстосана проверка на различните операции, декларирани от операторите, и да наблюдават техните плащания на ДДС.

([1]) ОВ L 347, 11.12.2006 г., стр. 1.

([2]) Решение за изпълнение (ЕС) 2015/1401 на Съвета от 14 юли 2015 г. за предоставяне на разрешение на Италия да въведе специална мярка за дерогация от членове 206 и 226 от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 217, 18.8.2015 г., стр. 7).

([3]) Решение за изпълнение (ЕС) 2017/784 на Съвета от 25 април 2017 г. за даване на разрешение на Италианската република да прилага специална мярка за дерогация от членове 206 и 226 от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност и за отмяна на Решение за изпълнение (ЕС) 2015/1401 (ОВ L 118, 6.5.2017 г., стр. 17).

([4]) Решение за изпълнение (ЕС) 2018/593 на Съвета от 16 април 2018 г. за предоставяне на разрешение на Италианската република да въведе специална мярка за дерогация от членове 218 и 232 от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 99, 19.4.2018 г., стр. 14).

(6) Италия счита, че в контекста на пакета от приложените мерки задължителното електронно фактуриране свежда до три месеца времето, необходимо на данъчната администрация да установи наличието на евентуален случай на данъчна измама и отклонение от данъчно облагане. Италия обаче също така счита, че при липсата на механизма за разделно плащане, въведен със специалната мярка, събирането на вземания от лицата, извършващи данъчни измами или отклонение от данъчно облагане, след извършването на кръстосаната проверка може да се окаже невъзможно, ако те са неплатежоспособни. Поради това механизмът за разделно плащане, като предварителна мярка, се оказва по-ефективен от задължителното електронно фактуриране като последваща мярка. Окончателните данни за ефективността на специалната мярка показват, че тя е по-висока от очакваното.

(7) Една от последиците от тази мярка е, че доставчиците като данъчно задължени лица не могат да приспадат платения за входящи ресурси ДДС от получения за извършените от тях доставки ДДС. Възможно е такива доставчици да се окажат в постоянна кредитна позиция и да се наложи да поискат ефективно възстановяване на платения за входящи ресурси ДДС от страна на данъчната администрация. Според представената от Италия информация, данъчно задължените лица, които извършват сделки, предмет на механизма за разделно плащане, имат право да получават приоритетно плащането на съответните кредити по ДДС, в рамките на кредита, произтичащ от такива сделки. Тази практика предполага, че исканията за възстановяване във връзка с механизма за разделно плащане се обработват с приоритет както по време на предварителното проучване, така и по време на изплащането на дължимите суми от неприоритетните възстановявания.

(8) Съгласно съображение 7 от Решение за изпълнение (ЕС) 2017/784, след като системата, състояща се от пакета от мерки за контрол, които Италия възнамерява да прилага, бъде изцяло въведена, би следвало да отпадне необходимостта от дерогация от Директива 2006/112/ЕО с цел прилагане на разделното плащане. Поради това Италия даде уверения, че няма да се стреми да поднови дерогацията, с която се разрешава прилагането на механизма за разделно плащане. Като се има предвид обаче, че е все още рано да се направи пълна оценка на ефективността на тези мерки поради неотдавнашното им въвеждане, както и с оглед на тежкия период, през който Италия преминава поради пандемията от COVID-19, което затруднява данъчно задължените лица да извършат изискваните промени в своите системи за фактуриране, както и данъчните администрации да адаптират системите си за контрол и своите информационни системи, премахването на мярката би могло да има значителен отрицателен ефект върху борбата с отклонението от данъчно облагане, върху събирането на ДДС и върху административните разходи за данъчно задължените лица при сегашните обстоятелства. Поради това е целесъобразно разрешението да бъде въведена мярка за дерогация от Директива 2006/112/ЕО да бъде удължено.

(9) Исканата дерогация следва да бъде ограничена във времето, за да може да се прецени дали специалната мярка е подходяща и ефективна. Поради това следва разрешението да бъде удължено до 30 юни 2023 г., което би предоставило достатъчно време, за да се извърши пълна оценка на ефективността на приложените от Италия мерки с цел намаляване на отклонението от данъчно облагане в съответните сектори.

(10) За да се гарантира необходимото проследяване в рамките на исканата дерогация, и по-специално за да се оцени въздействието върху възстановяването на ДДС на попадащите в обхвата на същата дерогация данъчно задължени лица, от Италия следва да се изиска да представи на Комисията доклад до септември 2021 г. относно цялостното положение, свързано с възстановяването на ДДС на данъчно задължените лица, и по-специално относно средната продължителност на необходимия за това възстановяване срок, както и относно ефективността на специалната мярка и всякакви други въведени от Италия мерки с цел намаляване на отклонението от данъчно облагане в засегнатите сектори. Посоченият доклад следва да включва списък на различните приложени мерки заедно с датата на влизането им в сила.

(11) Специалната мярка е пропорционална на поставените цели, тъй като е ограничена във времето и се прилага само за секторите, които създават значителни проблеми по отношение на отклонението от данъчно облагане. Освен това специалната мярка не създава риск ота прехвърляне на случаите на отклонение от данъчно облагане към други сектори или други държави членки.

(12) Поради трудностите, причинени от пандемията от COVID-19, процесът за подновяване на дерогацията отне повече време от очакваното и не беше финализиран до 30 юни 2020 г. Без прилагане с обратна сила на настоящото решение, компаниите, прилагащи механизма за разделно плащане, ще трябва да променят техните системи за фактуриране, за да могат да отразят промените през нощта. Данъчната администрация ще трябва да приложи подобни адаптации в своите системи. Поради тези трудности не е целесъобразно да се изисква от бизнесите и данъчната администрация да предприемат тези промени в този момент. Поради това е целесъобразно настоящото решение да бъде приложено с обратно действие, за да се осигури правна приемственост на мярката.

(13) Дерогацията няма да има отрицателни последици за общия размер на данъчните приходи, събирани на етапа на крайното потребление, нито ще окаже неблагоприятно въздействие върху формираните от ДДС собствени ресурси на Съюза.

(14) Поради това Решение за изпълнение (ЕС) 2017/784 следва да бъде съответно изменено,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Решение за изпълнение (ЕС) 2017/784 се изменя, както следва:

1) В член 3 втората алинея се заменя със следното:

„В срок до 30 септември 2021 г. Италия представя на Комисията доклад относно цялостното положение във връзка с възстановяването на ДДС на данъчно задължените лица, засегнати от мерките по членове 1 и 2, и по-специално относно средната продължителност на процедурата по възстановяване, както и относно ефективността на тези мерки и на други приложени мерки, прилагани от Италия с цел намаляване на отклонението от данъчно облагане в засегнатите сектори. Посоченият доклад включва списък на различните приложени мерки заедно с датата на влизането им в сила.“;

2) В член 5 датата „30 юни 2020 г.“ се заменя с датата „30 юни 2023 г.“

Член 2

Настоящото решение се прилага от 1 юли 2020 г.

Член 3

Адресат на настоящото решение е Италианската република.

Съставено в Брюксел на 24 юли 2020 година.

За Съвета
Председател
M. ROTH